

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ"

ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΤΕ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

II

Η ΚΑΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

"Εδώ αναπνέουμε τέλος πάντων έναν αέρα αγνότερον." Έχουμε ένα παρηγορητικό θέαμα, μπορούμε να ζούμε σε μιάν ατμόσφαιρα γεμάτη υγεία και άρωμα. Δεν θέλουμε να ισχυρισθούμε ότι η γυναίκα αυτή είναι χωρίς έλαττώματα. "Ω, όχι βέβαια. Θα έχη κι' αυτή, σαν γυναίκα, πολλά. Άλλ' έχει και κάτι ξέχωρο, πού σαν αυγινή δροσιά δροσίζει, ανακουφίζει, ξεευγενίζει. Ο άνθρωπος πού παίρνει μιά γυναίκα καλή, πρέπει να θεωρή τον έαυτό του σαν τον έκλεκτό του Θεού, σαν ένα πλάσμα ευτυχισμένο.

Θά έπρεπε να γονατίση μπροστά της και να την προσκυνήση εύλαβικά. Και όμως — αυτή είναι η ζωή — την γυναίκα αυτή την καλή θα την κάνη να υποφέρη. Η άγγελική, η ουράνια αυτή καλωσύνη, πού θα έπρεπε να την τιμά, τον κάνη έγωϊστή κάποτε.

"Α! ο άνδρας... Παίρνοντας μιά καλή γυναίκα, γίνεται συνηθέστατα τύραννός της.

Συλλογίζεται πάντα:

— Είναι τόσο καλή. Ποτέ δεν παραπονιέται!

Και την βασανίζει.

III

Η ΓΚΡΙΝΙΑΡΑ

"Ο,τι σήμερα άρέσει στην γκρινιάρη, δεν της άρέσει αύριο. Είς μάτην της όμιλείτε, είς μάτην συζητείτε, είς μάτην δίδετε έξηγήσεις, είς μάτην της αποδεικνύετε όλοφάνερα τά πράγματα. Άδύνατον να την πείσετε. Η γκρινιάρη δεν άκούει τίποτε.

Η άβρότης, η γλυκύτης, η καλωσύνη, η περιποιητικότης, η έπιείκεια, η αυταπάρνησις, όλα άποτυγχάνουν έμπρός εις τον καταρράκτη αυτόν, έμπρός εις αυτήν την φύσιν, πού στάζει κάθε ώρα και στιγμή μιά χολή μαύρη και άηδη.

***

Η γκρινιάρη έχει κάποτε μεγάλες άρετές ή όποιες όμως πνίγονται και εξαφανίζονται από την άξιοθρήνητη αυτήν ιδιοσυγκρασία της. "Όλοι όσοι, είναι καταδικασμένοι να ζουν μαζί της, ή να την πλησιάζουν, είναι άξιοθρήνητοι.

Τίποτε γι' αυτήν δεν πηγαίνει καλά. "Όλα τά βρίσκει άσχημα και έκτροπα. Είναι διαρκώς μιά συναυλία παραπόνων, μουρμούρας, γογγυσμών και θυμού, ο όποιος ξεπηδά στή ράχι του δυστυχισμένου όντος, πού έχει την άτυχία να είναι συνδεδεμένο μαζί της. Τό όν αυτό γνωρίζει όλες τις φρικαλεότητες του Άδου.

***

Ο ταλαίπωρος σύζυγος, σκοτισμένος και παραζαλισμένος, δεν ξέρει πειά τί να σκεφθή και τί να κάμη.

Είναι έρωτευμένος μαζί της πάλι ο άνδρας της; Η γκρινιάρη τον μαστιγώνει με μιά τραχειά λέξι πού του κόβει όλο το θήλα.

Είναι δειλός, ύποταγμένος, έμφοβος; Πάλιν δεν θα βρή χάριν.

Σωστή κόλασις!

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ 'Η τερπέλα, ή χαρτοπαίχτρια, ή άπληστη κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Όταν εδημοσιεύθησαν για πρώτη φορά τα άρθρα αυτά της γνωστής Γαλλίδος συγγραφέως Ντελλύ, έπροκάλεσαν άναστατώσιν. Με την ειλικρίνειαν πού την διακρίνει, η Ντελλύ παρουσίασε τις γυναίκες, τις καλές και τις κακές, όπως ακριβώς είναι, χωρίς να καταφύγη εις ψεύδη. Γυναίκα και αυτή, ή μόνη δηλαδή ικανή να ψυχογραφήση τις γυναίκες, δεν έχαριστηκε στο φύλο της. Έγραψε τσεκουράτα τά καλά και τά κακά, τις άρετές και τις άναποδιές των γυναικών. Δεν άφησε όμως έξω και τους άνδρες. Είς δευτέραν σειράν άρθρων — πού θα δημοσιευθούν επίσης στο «Μπουκέτο» — τους παρουσίασε και αυτούς όπως ακριβώς είναι, με τά έλαττώματα και τά προτερήματά των. Να πρώτο-πρώτα τά «συναζάρι» των γυναικών:

I

Η ΚΑΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

"Αποφεύγετε την όσο μπορείτε περισσότερο, την όχι αυτή. Φεύγετε στή συνάντησί της, χωρίς καν να κυττάξετε πίσω από φόβο μήπως μεταβληθήτε σε στήλη άλατος. Είναι ή κατάρρα, ή πανούκλα, ο κακός δαίμων, πού σκορπίζει στο πέρασμά του όλα τά κακά.

"Άς είναι μιά γυναίκα άνόνητη, χωρίς άξία, και έλευθεριάζουσα. Άς προέρχεται από τά κατώτερα στρώματα. Άς έκυλίση στή λάσπη. Άς είναι κακοαναθρεμμένη, άμόρφωτη, χονδροειδής, ό,τι μπορεί κανείς να φαντασθή πιό χυδαίο. Άλλ' άς μην είναι κακή.

***

Συγχωρεί κανένας πρόθυμα τις παραστρατημένες ύπάρξεις. Είναι έπιεικής στις άδυναμίες των, άρκεί να έχουνε κάποια καλωσύνη.

Άντίθετα ή κακή γυναίκα σπέρνει στ' άχνάρια των θημάτων της τή φρίκη και τή δυστυχία. Δηλητηριάζει κάθε τί πού άγγίζει, από κοντά ή μακριά. Σωριάζει έρείπια και συντρίμματα όλόγυρά της και άπομένει θριαμβεύτρια στο πεδίο της μάχης.

***

Φυλάγεστε να μη τά βάλετε με την κακή γυναίκα. Γιατί δαγκώνει, γιατί θα σας πληγώσει.

Η κακή γυναίκα θριαμβεύει πάντα.

Είναι δυνατή και είναι ισχυρή. Ξέρει πως την φοβούνται, ότι ή ανθρώπινη ταπεινότης θα έκμηδενισθή μπροστά της. Άρκεί να διατάξη και θα την ύπακούσουνε.

Μην έλπίζετε ότι μπορείτε να ξαναφέρετε στον ίσιο δρόμο, τά μάταια, άλλαζονικά, άκόλαστα, φθονερά και ύποκριτικά αυτά όντα. Δεν πρέπει να λησμονήτε πως «τ ό φ ε ι δ ι θ ά μ ε ι ν η π ά ν τ α φ ε ι δ ι...»

***

Η κακή γυναίκα, άνίκανη να αισθανθή κάθε άγαθό κι' ευγενικό αίσθημα, άναποδογυρίζοντας τό κάθε τί στο πέρασμά της, ρίχνεται άσυγκράτητη στις κακίες της, πού βγαίνουν όπ' την ίδια της την ήθική ευτέλεια.

Πρέπει ν' αφήνη κανείς τις κακές γυναίκες στην άφάνεια, να τις άπομακρύνη άσπλαχνα από την κοινωνία. Κάνουν τό ίδιο και για ένα λυσσασμένο σκυλί: τό σκοτώνουν, αν όχι άπ' τό φόβο μη τους δαγκώσει, τουλάχιστον από φρόνησι για να προφυλάξουν τους άλλους. Η ψευτοεισπλαχνία είναι περιττή.

***

Ο σύζυγος πού θα φορτωθή μιά τέτοια γυναίκα, θα γνωρίση όλες τις πίκρες της άπελπισίας, πού μπορεί να φαντασθή κανείς. Να την χτυπήση δεν φτάνει. Πρέπει να την σκοτώση. Είναι ο μόνος τρόπος για να ξαναβρή τή γαλήνη του. Άμα πεθάνη τό φείδι, λείπει και τό δηλητήριο.

Η γκρινιάρη!...

